

KANSALLISARKISTO



Kansallisarkisto on perustettu vuonna 1816 Suomen yleisarkistoksi. Alussa sen aineistot koostuivat Ruotsista siirretyistä Suomea koskevista vuotta 1809 vanhemmista aineistoista (ns. vanhempi arkisto) sekä Keisarikunnan Senaatin arkistosta (ns. uudempi arkisto). Nimeä Kansallisarkisto on käytetty vuodesta 1994. Kansallisarkiston päärakennus sijaitsee Helsingin Kruununhaassa. Alueellisia toimipisteitä (ent. maakunta-arkistot) Kansallisarkistolla on kahdeksalla paikkakunnalla Turusta Inariin ja Vaasasta Joensuuhun.



Kansallisarkistossa on yli 250 hyllykilometriä aineistoja kaikista Suomen historian vaiheista 1300-luvulta 2000-luvulle. Aineistojen tutkiminen Kansallisarkistossa on kaikille avointa ja pääosin (pl. kaukolainaus) maksutonta. Henkilökunta auttaa tarvittaessa kiinnostavien aineistojen löytämisessä. Kansallisarkistosta jokainen voi löytää itseään kiinnostavia omaan sukuun, kotiseutuun tai Suomen historian vaiheisiin liittyviä lähdeaineistoja. Aineistoja on myös digitoitu yli 200 miljoonan kuvan verran Astia-palveluun.



Kansallisarkisto on Opetus- ja kulttuuriministeriön alainen virasto ja sen rahoitus tulee pääosin valtion budjetista.



Kansallisarkisto. Vilhunen, Saara, kuvaaja 2007. Museovirasto.



← Tutustu Astia-palveluun
sekä sen aineistoja ja tekoälytekstintunnistusta hyödyntävään
AI - Arkistoista innostumiseen -oppimateriaaliimme! →



KULTTUURIADRESSI

Helmikuussa 1899 Venäjän keisari ja Suomen suuriruhtinas Nikolai II alkoi rajoittaa autonomisen Suomen oikeuksia. Vuoden 1899 aikana kerättiin Euroopan maista yhdeksällä kielellä kolmestatoista adressista koostuva Kulttuuriadressi eli Pro Finlandia -adressi, jonka kautta yli tuhat kulttuurivaikuttajaa, tutkijaa ja poliitikkoa antoivat tukensa Suomelle ja sen oikeuksien säilyttämiselle. Allekirjoittajien joukossa oli tunnettuja nimiä, kuten A. E. Nordenskiöld, Émile Zola ja Florence Nightingale. Keisari kieltäytyi ottamasta adressia vastaan, jonka jälkeen sitä säilytettiin Haagin yleisessä kirjastossa Alankomaissa, kunnes Suomen itsenäistymisen jälkeen se luovutettiin Suomeen silloiseen Valtionarkistoon (nykyään Kansallisarkisto).

Kohtalostaan huolimatta Kulttuuriadressi on ajankohtainen ja erinomainen esimerkki eurooppalaisesta yhteistyöstä ja yhteisten arvojen puolustamisesta aikana, jolloin eurooppalainen yhteistoiminta ei ollut niin vakiintunutta kuin nykyisin. Kulttuuriadressi kuuluu Unescon Maailman muisti -ohjelman kansalliseen rekisteriin.

Allekirjoittaneet kokevat velvollisuudekseen ilmaista lämpimän sympatiansa suomalaiselle kansalle. Kansaa, joka ei ole suuri, mutta ahkera ja luonteeltaan vankka – kansa, joka kovan taistelun karun luonnon kanssa on nykyisellä vuosisadalla kohonnut kasvavaan vaurauteen, merkittäviin tieteellisiin ja taiteellisiin saavutuksiin, erinomaiseen koulutusjärjestelmään sekä rikkaaseen ja omalaatuisen kulttuuriin – on nyt vakavassa vaarassa menettää yksilöllisyytensä ja siten vahvimmat taloudellisen ja henkisen kehityksen motiivinsa.

Meistä tuntuu väistämättömältä velvollisuudelta, riippumatta kansallisuudesta ja poliittisesta asemasta, nostaa äänemme tätä vastaan ja ilmaista toiveemme, että niin arvokkaan eurooppalaisen kansanjäsenen tuhoamiselle asetetaan este. Emme voi uskoa, että hallitsija, joka on kutsunut koolle kansainvälisen rauhankonferenssin, antaisi kukoistavan, ahkeran ja uskollisen kansan ajautua tuhoon.

Allekirjoittaneet:

- Prof. Dr F. Nippold
- Prof. J. Iscool ja Juna
- Dr. Wilh. Rein
- Prof. Br. Rudolf Eucken (Filosofia)
- Prof. Ernst Haeckel
- Prof. Dr. Otto Wähmann
- Prof. Ernst Abbe

Die Vaterlandsliebe fühlen sich gedrungen, ihren warmen Sympathien für die finnisch-schwedische Nation Ausdruck zu geben. Ein nicht grosser, aber thätiges und charaktervolles Volk, ein Volk, das sich im harten Kampfe mit tausenden Nationen gegen die unheimliche Weltmacht zu wehren vermag, zu bedauernden wissenschaftlichen und kulturellen Leistungen, zu einem vorzüglichen Beispiel aufzuweisen, zu einer reichen und eigenartigen Kultur emporgewachsen hat – ein solches Volk ist jetzt in hoher Gefahr, seiner Individualität, und damit der höchsten Antriebe zu unerschöpflichem und geistigen Schaffen beraubt zu werden.

Es steht uns eine unabwägbare Pflicht, unabhängig von aller Verschiedenheit der Nationalität und der politischen Stellung, hingegen laut unsere Stimmen zu erheben und dem Wünsche Ausdruck zu geben, es möge nur der demütigen Verneinung eines wertvollen Gliedes der europäischen Völkerfamilie Eithalt geboten werden. Wir können nicht glauben, dass ein Herrscher, der die internationalen Friedenskonferenzen zusammenberufen, ein billiges, thätiges, loyales Volk dem Untergange anheimgeben werde.

Dr. Rudolf Eucken,
Prof. Dr. F. Nippold,
Dr. Ernst Haeckel,
Prof. Br. Rudolf Eucken,
Dr. Otto Wähmann,
Prof. Dr. Otto Wähmann,
Prof. Ernst Abbe

Dr. F. Nippold
Prof. Dr. F. Nippold
Dr. Wilh. Rein
Prof. Dr. Otto Wähmann
Prof. Dr. Otto Wähmann

